

کارگران جهان متحد شویم!

بولتن اخبار کارگری

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

سپتامبر 2021 - مهر 1400

شماره 96

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

<https://t.me/nahadhayehambastegi>

ویژه

مجمع عمومی سالیانه نهادهای همبستگی

چهاردهمین مجمع عمومی نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

(11 - 12 سپتامبر 2021)

مجمع

تلاش برای تقویت آلترناتیو کارگری

بیانیه پایانی

چهاردهمین مجمع حضوری

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور (تلاش برای تقویت آترناتیو کارگری)

چهاردهمین مجمع عمومی حضوری نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران در روزهای 11 و 12 سپتامبر 2021 با حضور اعضاء و نمایندگان نهادهای همبستگی از کشورهای آلمان، استرالیا، انگلستان، سوئد، فرانسه و کانادا همراه با میهمانانی از داخل و خارج از کشور بصورت حضوری و همچنین مجازی برگزار گردید!

این مجمع با عنوان تلاش برای تقویت آترناتیو کارگری نامگذاری شد و با سرود انترناسیونال و یاد خانباختگان جنبش کارگری، انتخاب هیئت رئیسه و تصویب دستور کار آغاز شد.

اوضاع سیاسی ایران؛ موقعیت جنبش کارگری؛ اولویت ها و ضرورت ایجاد تشکل های محیط کار مورد بحث و بررسی قرار گرفت. چهاردهمین مجمع عمومی پیامهایی به کارگران ایران؛ نهادهای کارگری در جهان و خانواده جان باختگان و زندانیان سیاسی برای ارسال و انتشار صادر کرد. در رابطه با اهمیت مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی به مثابه جنبشی اجتماعی و فراگیر نیز قطعنامه ای به تصویب رسید. ضمن بحث و بررسی مسئله آترناتیو کارگری، در شرایطی که آترناتیو های بورژوازی جایگزینی رژیم جمهوری اسلامی در حال شکل گیری هستند، مجمع بیانیه ای تحت عنوان «تقویت آترناتیو کارگری در ایران و نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران در خارج از کشور» به تصویب رسانید. سازماندهی فعالیت نهادها و گسترش آن رو به بیرون با تاکید بر همکاری تشکل و نهادها در خارج از کشور و نیز جمع آوری مستمر کمک های مالی و گسترش آن برای یاری رساندن به تشکل های مستقل کارگری در ایران مورد تاکید دوباره قرار گرفت. برای هماهنگی فعالیت های نهادها مجمع چهاردهم هیئت هماهنگ کننده خود را برای یک دوره شش ماهه برگزید.

این مجمع در میان شور و همدلی بیشتر شرکت کنندگان برای فعالیت های آتی و با سرود انترناسیونال به کار خود پایان داد.

15 سپتامبر 2021

پیام به کارگران مبارز ایران!

هم طبقه های رزمنده و خستگی ناپذیر!

چهاردهمین مجمع حضوری نهادهای همبستگی در (روزهای 11 و 12 سپتامبر 2021) دروهای فراوان خود را به شما عزیزان می فرستد که با اعتصابات و اعتراضات خود خیابانها و مراکز کاری را تسخیر نموده اید و برای احقاق مطالبات بر حق خود بدون ترس و وا همه مبارزه را بر علیه نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی ادامه میدهید.

هم طبقه ایهای رزمنده پیمانی گاز و پتروشیمی، چندماه از مبارزات شکوهمند شما در ۱۲۱ واحد صنعتی میگذرد، پیگیری و اتحاد و همبستگی شما در کسب خواستها و مطالباتتان قابل تحسین است. امروز اعتصاب عظیم شما کارگران، نقش اعتصاب تاریخی ۵۷ که با دستهای توانای شما و بستن شیرهای نفت متحقق شد را در اذهان جامعه میلیونی ایران زنده نموده است. اعتصاب شما هر روز گسترده تر و سازمانیافته تر شده و با شجاعت بیشتری به خواستها و مطالبات خود پافشاری میکنید.

در کنار اعتصاب شکوهمند شما، اعتصاب کارگران مبارز و خستگی ناپذیر هفت تپه نیز دوباره به اعتصاب دست زدند، ضمن فریاد زدن خواستها و مطالبات خود در اتحاد و همبستگی با شما کارگران پتروشیمی برآمده، اعتصاب و اعتراضات خود را از محیط کارخانه به خیابانها کشانده اند، تا پیوند خود را در همراهی و همسویی با خیزشهای خوزستان و دیگر شهرهای ایران برقرار و محکم نمایند.

هم طبقه ایهای عزیز، شما خیلی مصرانه بر خواستها و مطالباتتان پافشاری نموده و با سر دادن شعار " ما برده نیستیم و دیگر به این بردگی تن نخواهیم داد"، همه می شنیم تا حقمو به بگیریم!" به مبارزه ادامه میدهید.

امروز شما کارگران بخش های مختلف گاز و پتروشیمی و نیشکر هفت تپه در کنار بخشهای دیگر کارگری با اعتصابات شکوهمندتان سبب اعتماد به نفس در سطح جامعه شده، و شرایط پیوستن اعتراضات شهری به این اعتصابات را فراهم آورده اید. حاکمیت جمهوری اسلامی اهمیت و جایگاه این اعتصاب را می شناسد و در تلاش است با نفوذ در این اعتصاب و استفاده از ترفندهای مختلف صفوف کارگران اعتصابی را درهم شکسته و سبب تفرقه بین آنها شود. این حرکتی اعتراضی که با پیوستن بخشهای دیگر کارگری و همزمان اعتراضات مردمی در شهرهای مختلف، بخصوص خیزش قهرمانانه مردم خوزستان در اعتراض به بی آبی و قطع برق و تخریب محیط زیست و حمایت چند شهر دیگر از این حرکت گسترده تر شده، تا به امروز از آن درجه از سازماندهی برخوردار است که اعتصابات تداوم و گسترش یابد.

فراخوان بجا و بموقع شما کارگران پیمانی گاز و پتروشیمی و کارگران نیشکر هفت تپه به اعتصاب میزان رشد آگاهی و درک طبقاتی و سازمان یافته ی شما کارگران در کسب مطالباتان را نشان می دهد. اعتراض به دستمزدهای زیر خطر فقر، لغو خصوصی سازی ها و طرحهای پیمانکاری، بهبودی

کارگران جهان متحد شویم!

شرایط کار و محیط‌های کاری، حق داشتن تشکل، پرداخت حقوق‌های معوقه، اخراج و بیکارسازی، عدم امنیتی شدن محیط کار و بازگشت بکار همکاران اخراجی امروز خواست و مطالبات مشترک تمام بخشهای طبقه کارگر ایران است.

سخنان کارگر مبارز پتروشیمی این پیام را میدهد:

کارگران تنها با یک مبارزه آشتی ناپذیر با سرمایه داری می‌توانند حقوق و مطالبات خود را به کارفرماها و دولت سرمایه‌تحمیل نمایند. تمام تاریخ سرمایه داری تا به امروز گواه این است که هیچگاه سرمایه داری به تمایل و خواست خود به مطالبات طبقه کارگر تن نداده بلکه تمامی پیشرویهای طبقه کارگر با مبارزه متحد و متشکل بدست آمده است.

خانواده میلیونی طبقه کارگر تنها در شرایطی می‌تواند به خواست و مطالبه خود دست یابد که با هم متحد و متشکل باشند. سازمانیابی اعتصاب با شکوه شما رشد جنبش کارگری را به همراه داشته و زمینه را برای تشکیل تشکلهای مستقل کارگری فراهم آورده است. عزیزان کارگر پیمانی، شاهراه اقتصاد ایران در دستان پرتوان شما است، این اعتصاب سرمایه داران را غافلگیر نموده در پی آنند با هر توطئه و دسیسه ایی شده در صفوف متحد شما اخلاگری کنند. اما هشیاری و درایت شما تا کنون این توطئه‌ها را خنثی نموده است. اعتصاب کارگران گاز و پتروشیمی بود که حکومت سلطنتی پهلوی را به زباله دان تاریخ فرستاد، این حرکت شما همزمان با اعتصاب و راهپیمایی‌های کارگران هفت تپه نقطه عطفی در تاریخ جنبش کارگری ایران است که تداوم آن خواهد توانست در به میدان آوردن دیگر بخشهای جنبش کارگری یاری رسانده، و در متشکل شدن طبقه کارگر و تغییر قوا به نفع جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی بیشترین نقش را داشته باشد.

زمانی پیروزی از آن ما خواهد شد که نیروی طبقاتی ما در بُعد سراسری به حرکت در آید. با نیروی هر چه متشکل تر و متحد تر می‌توان در مقابل اینهمه فلاکت و فقر، بی‌حقوقی، نابرابری و تبعیضاتی که سرمایه برای ما آفریده است ایستادگی کرد. سرمایه داران در تمامی زمینه‌ها متشکل هستند و از تمامی امکانات و ظرفیت‌ها برای سرکوب ما استفاده می‌کنند و سعی دارند به اشکال گوناگون مبارزه ما را به انحراف و به شکست بکشانند، پس اتحاد و همبستگی و ایجاد تشکل‌های محیط کار و پیوند بین آنها پیش شرط پیروزی ما کارگران در مقابل توحش نظام سرمایه داری است. پس با دیگر کارگران معترض، با کارگران بیکار و شاغل، با زنان کارگر و زحمتکش، با بازنشستگان و معلمان و پرستاران هم صدا شویم و حول آلترناتیو کارگری که بنا به ضرورت تاریخی امسال در اول ماه مه ۱۴۰۰ بیانیه ۱۵ تشکل کارگری و دیگر فعالان پیشرو و مبارز پرچم آن را در ایجاد تشکل و هماهنگی بین آنان در یک شورای هماهنگی برافراشته‌اند، متحد شویم!

با درود به رزم پایدارتان!

سپتامبر ۲۰۲۱

تقویت آترناتیو کارگری در ایران و

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در خارج از کشور

تا قبل از دی ماه نود و شش گفتمان سیاسی حاکم بر جامعه حول تغییر رژیم از درون و اصلاح طلبی بود. خیزش توده های ستمدیده در دی ماه 96 با شعار "اصلاح طلب اصول گرا، دیگه تمومه ماجرا" چنین گفتمانی را کنار زد. آنچه در طی دو دهه و با اعتراضات بی نظیر کارگری حول خواستها و مطالبات اجتماعی و نیز مبارزه برای ایجاد تشکل های مستقل و برگزاری مراسم مستقل روز کارگر جنبش کارگری را گامها به جلو برد، در خیزش دی ماه نود و شش بازتابش را در مبارزه مستقل و اتکا به نیروی اجتماعی برای تغییر رژیم اسلامی در ایران نشان داد. بعد از خیزش دی ماه نود و شش، سرنگونی رژیم اسلامی، که پیش از آن شامل بخشی از جامعه بود، با عمیق تر شدن شکاف بین کارگران و توده های ستمدیده با رژیم به ضرورتی عینی تبدیل شد. از آن زمان مسئله سرنگونی رژیم و آترناتیو جایگزینی آن به ضرورتی سیاسی در جامعه تبدیل شد.

طی چهار سال گذشته دو خیزش سراسری دی ماه نود و شش و آبان نود و هشت و خیزش علیه کشتار سوختبران در بلوچستان و خیزش بی آبی در خوزستان و نیز خیزش های اعتراضی به سیاست های مرگ آفرینی کرونا ی رژیم اسلامی بموازات جنبش اعتراضی کارگران هفت تپه و واحد، فولاد و هپکو و آذراب، معادن، راه آهن و شهرداری ها، کارگران پیمانی نفت و گاز و پتروشیمی هر چه بیشتر، ضرورت اتحاد سراسری بر مبنای منافع مشترک در مقابل رفع بحران فراگیر اجتماعی را گوشزد کرد. ناتوانی رژیم در برابر بحران اقتصادی و سیاسی سرمایه داری با اجرای سیاست های نئولیبرالی تنیده در رانت خواری و اختلاس، بحران منطقه ای و تنش های بین المللی در ایران به حاکم شدن فقر و فلاکت بر زنده گی کارگران و توده های ستمدیده منجر شده است.

مسئله محوری آترناتیو برون رفت از بحران حاضر و رژیم اسلامی را می توان عموماً به دو دسته تقسیم کرد. ضمن این که اکنون رژیم اسلامی در رابطه با رفع

بحران و ننگه داشتن نظام سیاسی اش نیز ناچار از تجدید آرایش شده که به آن نیز اشاره می شود.

دسته اول فعالیت در شکل بخشیدن به آلترناتیو بورژوایی در مقابل رژیم اسلامی است که اتکای آن به دولت ها و رسانه ها و چهره ها و اشکالی سیاسی در جهت انتقال قدرت است. "شورای مدیریت دوران گذار"، "شورای تغییر قانون اساسی" و "کمپین نه به جمهوری اسلامی" در این زمره اند که با گفتمان عام دموکراسی مردمی بدنبال انتقال مسالمت آمیز قدرت از بالا هستند. آلترناتیو بورژوایی در صدد آن است که از آنجا که بحران سیاسی اقتصادی در ایران با وجود نا کارآمدی رژیم اسلامی، در صورت سازمانیابی کارگران و توده های ستمدیده و ایجاد شرایط انقلابی، نظام سرمایه داری در ایران هر چه بیشتر آسیب پذیر تر خواهد شد، با هدف حفظ اقتصاد سرمایه داری از تحقق چنین شرایطی ممانعت کند.

دسته دوم آلترناتیو کارگری است که کارگران و توده های ستمدیده را نماینده گی میکند و بر تشکلهای مستقل که از درون مبارزه طبقاتی پا می گیرند متکی است. لذا لازمه شکل گیری و گسترش این آلترناتیو ایجاد تشکل های اجتماعی در محیط کار و زنده گی است که با خود ضرورت همکاری تشکل ها و هماهنگی شورایی درون آنها برای سراسری شدن جنبش طبقاتی را به همراه خواهد داشت. بیانیه پانزده تشکل در روز کارگر 1400 با چنین رویکردی به جمع بندی مبارزات گسترده تاکتونی پرداخت. از اتحاد جنبش ها بر مبنای منافع مشترک تا گسترش تشکل های مستقل و ایجاد شورای هماهنگی بین آنها.

به جز دو گرایش سیاسی طبقاتی متضاد که در شرایط حاضر برای شکل بخشیدن به آلترناتیو جایگزینی رژیم اسلامی در ایران مبارزه می کنند از درون رژیم اسلامی نیز با درک از بحران فراگیر موجود برای حفظ حکومت اسلامی و رفع بحران، به تجدید آرایش و یکدست شدن، از طرفی برای ایجاد شکاف در مبارزات اجتماعی موجود و در هم شکستن سازماندهی آن و از طرف دیگر رشد توازن قدرت در منطقه و در سطح بین المللی بر آمده اند. انتصاب دولت رئیسی در شرایط بحران عمیق سیاسی، اقتصادی سرمایه داری از طرف نظام حاکم در ایران و با هدف ایجاد ثبات در نظام سیاسی و رفع موانع سرمایه گذاری در انطباق با استراتژی سرمایه داری و افزایش قدرت سرمایه داری ایران با اتکا به نظام حاکم در منطقه و

سطح بین المللی ضروری شده است که لازمه آن در درجه اول چالش جدی با گسترش و سازمانیابی جنبشهای اجتماعی است. منجمله گسیل دانشجویان بسیجی عدالتخواه و یا محور مقاومتی ها برای ایجاد شکاف در میان طبقه کارگر و دیگر جنبش های اجتماعی و در هم شکستن نیروی سازماندهی مبارزت طبقه کارگر بر این استوار است.

با توجه به چنین رویکردی عینی از مبارزه طبقاتی در ایران ضروری است که نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در خارج از کشور فعالیت های آتی خود را سازمان دهند. ما که در طی پانزده سال گذشته فعالیت خود را بصورت سراسری در اتکا به رشد و گسترش مبارزات کارگری و تشکل های مستقل کارگری در ایران و انعکاس آن در خارج از کشور و جلب همبستگی بین المللی از آن به پیش برده ایم از همان ابتدا گسترش تشکل ها و همکاری مابین آنها در خارج از کشور نیز بخش مهمی از فعالیت های ما را بخود اختصاص داده است. اکنون با توجه به گسترش مبارزات و فعالیت حول سازمانیابی آن در ایران و با توجه به گسترش تشکل ها در خارج از کشور، شرایط برای همکاری و اتحاد بر سر منافع جنبش اجتماعی هر چه بیشتر تسهیل شده است.

بر این باوریم که روند اتحاد جنبش ها، گسترش تشکل ها در محیط کار و زندگی، ایجاد شورای همکاری در میان آنها و سازمانیابی سراسری مبارزات، پایه های عینی شکل بخشیدن به آلترناتیو کارگری در ایران خواهد بود. برای تسریع و تقویت چنین روندی ضروری است ما نیز در خارج از کشور حول آن فعالیت های آتی خود را سازمان دهیم. در چنین شرایطی ضروری است تمامی سوسیالیست ها، فارغ از نوع تشکل ها و نظرات سیاسی، و تنها بر مبنای منافع طبقه کارگر، جنبش آلترناتیو کارگری را در مقابل انواع آلترناتیو های بورژوایی تقویت کنند. این وظیفه تاریخی است که در مقابل ما قرار دارد.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

یازده سپتامبر 2021

در رابطه با مسئله زندانیان سیاسی

الف- هدف از فعالیت در این زمینه پیشبرد مقوله زندانی سیاسی بر اساس استراتژی آلترناتیوکارگری است. ونهادها یکی از پایه های فعالیت برای اجتماعی کردن و ارایه راهکارها و ظرفهای عملی در این زمینه می باشد.

ب- مقوله زندان و زندانی سیاسی یک مقوله کاملا طبقاتی و سیاسی و اجتماعی است و تا زمانیکه سیستم سرمایه داری هست ، زندان و شکنجه و زندانی سیاسی وجود خواهد داشت. بنابراین مبارزه علیه زندان و شکنجه و دفاع از زندانی سیاسی یک پروژه کوتاه مدت و گذرا نیست بلکه کار و فعالیتی درازمدت و طولانی تا بروز تغییرات بنیادی در جامعه است.

ج - ضروری است با شگردهای رژیم جمهوری اسلامی در رابطه با زندانیان همچون توابع سازی و اعتراف گیری زیر شکنجه و طراحی سوخته امنیتی مبارزه کرد و با بازگویی و ارایه اسناد ، مقاومت هزاران انسان مقاوم را برجسته کرد تا امید به پیروزی مبارزه و نمونه های برجسته مقاومت انسانهای آگاه در جامعه نهادینه شود و نیروی امید و مقاومت تقویت شود.

د- ناگفته پیداست جمع ها و کانونهایی در این زمینه تا بحال فعالیت های مفید و موثری انجام داده اند ولی می بایست با گسترش آن به مسئله ای اجتماعی و مبارزاتی دائمی و مستمر تبدیل شود. نهادهای همبستگی در رابطه با زندان و شکنجه و و دفاع از زندانی سیاسی می بایست با بروشنی این را مد نظر قرار دهد که دفاع از زندانی سیاسی را مبارزه ایدیولوژیک با نیروها و جریانات موجود نمی بیند بلکه همسویی و خویشاوندی جنبش کارگری با ستمدیده گان جهان و زندانی سیاسی در مشترک بودن مشکلات برخاسته از عمق زندگی ما در جوامع سرکوب شده از جانب عاملین سیستم سرمایه داری است. و این ما را ملزم می کند که برای جوابگویی به حل این مشکلات بدور از گروه گرایی و سکتاریسم عمل نموده و مسئله را بصورت محدود و مبارزه ایدیولوژیکی و سیاسی درون گروهی قلمداد نکنیم. این مسئله یک فرد یا گروه نیست و مسئله ای مربوط به جنبش اجتماعی طبقه کارگری باشد که با وجود تعدد نظرات و تشکل ها در آن منفعتش در نبود هر گونه زندان و زندانی می باشد.

پیام به کارگران ،

تشکلهای کارگری و مترقی در جهان!

چهاردهمین مجمع عمومی حضوری نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران، (روزهای 11 و 12 سپتامبر 2021) بار دیگر بر اهمیت و ضرورت همبستگی جهانی کارگری تاکید نمود. ما ضمن قدردانی از همبستگی طبقاتی تشکلهای کارگری در جهان از مبارزات جنبش کارگری در ایران، در این سال پر تلاطم و مرگ آفرین کرونایی شاهد هزاران اعتصاب، گردهمائی و اعتراض کارگری در بخشهای مختلف صنایع در ایران هستیم. سیاستهای سرمایه داری نئولیبرالیستی مسلط بر ایران نیز نشان داد که به بن بست رسیده و نمی تواند به خواست های ابتدایی مردم، آب، نان، مسکن و آموزش و بهداشت و تامین معیشت لشکر میلیونی ستمدیگان و استثمار شوندهگان که در زیر خط فقر قرار دارند پاسخ دهد. مارش اعتصاب و اعتراض در مقیاسی گسترده تراز همیشه ادامه دارد و نظام حاکم مثل همیشه منطقی جز بکار بردن زور، سرکوب، شکنجه، زندان و اعدام ندارد. در چنین وضعیتی طبقه کارگر در ایران نیازمند همبستگی های هر چه بیشتر هم طبقاتی های خود در سطح جهانی در مبارزه پیش رو علیه سرمایه داری هستند.

کارگران و توده ستمدیده در ایران با اتکا به نیروی مستقل خود و با اتحاد هر چه بیشتر در همراهی با دیگر جنبشهای اجتماعی برای ایجاد تشکل سراسری، نیاز مبرمی به یاری کارگران جهانی برای مقابله با طبقه حاکمه دارند تا بتوانند در مقابل اقلیتی سرمایه دار که تمامی امکانات و اموال عمومی جامعه را با خصوصی سازی و نیز با سازماندهی نیروهای ارتجاعی، مسلح و سرکوبگر که خطر جدی در منطقه نیز هستند، بایستند. کارگران در ایران در یک جنگ نابرابر، سالهاست بی وقفه در حال ستیز علیه این نظام تبعیض، ستمگر و استثمارگر به اشکال مختلف هستند. هر جا که هستید دستهایتان را به گرمی می فشاریم و بهترین ها را برایتان آرزو داریم.

همبستگی جهانی طبقه کارگر مرزی نمی شناسد!

پیام به خانواده های جانبختگان و

زندانیان سیاسی در ایران!

قتل عام زندانیان سیاسی دهه 60 و کشتار تابستان 67 توسط رژیم اسلامی در ایران بدون شک یک نسل کشی و جنایت علیه بشریت است. این مجمع در حالی برگزار می شود که محاکمه حمید نوری (عباسی)، از عوامل دست اندر کار هیئت مرگ در نسل کشی زندانیان سیاسی سال 67 در زندان گوهر دشت، در دادگاهی در کشور سوئد در جریان است.

ما نمیتوانیم چشمان مان را ببندیم و سکوت کنیم، نمیتوانیم یاران مان را فراموش کنیم، نمیتوانیم انتظار و حسرت و حال زنان، کودکان، مادران، و پدران را ترسیم کنیم که حتی نشان و امکان سوگواری در گورستان خاوران و دهها گورستان بی نام و نشان را از آنان سلب نموده اند. اما می توانیم فریاد در گلو خفته ی یاران مان را فریاد کنیم. ما علیه فراموشی و عادی سازی سرکوب، ایستادگی خواهیم کرد. ما هم صدا با کارگران و توده های ستمدیده در سراسر ایران، فریاد اتحاد سر می دهیم؛ نه تنها خواهان آزادی همه زندانیان سیاسی هستیم بلکه خواهان لغو فوری هرگونه شکنجه و اعدام می باشیم.

ما باید آرمانهای والا و انسانی به خون خفتگان این نسل کشی را به گوش جهانیان برسانیم و در ضمن تاکید کنیم که هر گونه دادخواهی از طریق سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران و با اتکا به جنبش های اجتماعی و با انجام انقلاب اجتماعی ممکن می گردد.

امروز نیز زندان های رژیم جمهوری اسلامی مملو از زندانیان سیاسی از گروه های اجتماعی متفاوت است: فعالان کارگری، زنان، دانشجویان، معلمان، وکلا، فعالان محیط زیست، نویسندگان و روزنامه نگاران، جوانان، اقلیت های مذهبی، دگرباشان جنسی، فعالان ملل تحت ستم و... که در دوران سخت کرونایی در زندان هستند. همه ی آنانی که برای آزادی و برابری مبارزه می کنند و صدها زندانی سیاسی گمنامی، که تحت شدیدترین شرایط غیر انسانی در زیر شکنجه قرار دارند و تهدید به مرگ می شوند. همه ی ما در کنار شما خانواده های جان باختگان با شعار «نه می بخشیم و نه فراموش می کنیم» علیه هر گونه فراموشی، و سرپوش گذاشتن بر این جنایات مبارزه خواهیم کرد و صدای شما خواهیم بود. و امروز نیز که یکی از کارگزاران رژیم جمهوری اسلامی در دادگاه سوئد در برابر چشم صد ها تن از اعضاء خانواده های جانبختگان - شاکیان و شاهدان به محاکمه کشیده می شود، قاطعانه حمایت خواهیم کرد.

ما بر این باوریم که مبارزه برای لغو زندان و آزادی زندانیان سیاسی جدا از مبارزه طبقاتی نیست و امروزه به مثابه جنبشی اجتماعی می بایست سازماندهی این امر را در دستور کار مستمر و دائمی خود قرار دهیم.

نهادهای همبستگی

پانزده ساله شد!

نهادهای همبستگی موفق شد طی 15 سال با فعالیت جمعی در فضایی سالم و با احترام به نظرات متفاوت و شور و مشورت، بحث و تبادل نظر، همبستگی و حمایت از مبارزات کارگران در ایران را در صدر فعالیتهای خود قرار دهد. طبیعتن این امر بدون احساس مسئولیت تک تک نهادها و اعضایشان به هیچ وجه عملی نبود.

تجربه شکل کار نهادهای همبستگی از آنجا که فعالیتهای و تصمیماتش جمعی و بطور مستقیم مربوط به مبارزات و خواسته های طبقه کارگر و دیگر جنبشهای اجتماعی بوده و هست، نشان داد که الگویی برای مبارزه موثر و ادامه کار بوده و میتواند با تکیه بر اشتراکات و در اولویت قرار دادن منافع طبقه کارگر، از فردگرایی، شخصیت سازی، و گروه گرایی فاصله گرفته، کماکان به فعالیت جمعی پایبند بوده و 15 سال در کنار هم بخشن برای جنبش کارگری مفید واقع کردند.

طبیعتن جمع ما، بافراز و نشیبهای بیشماری در این سالها روبرو بوده، مباحث داغ و سختی را پشت سر گذاشت است، همچنانکه جنبش کارگری هم با مسائل بیشماری دست و پنجه نرم کرده است. از آنجا که همگی ما به منافع مستقل کارگران و با اتکا به تشکلهای مستقل کارگری تاکید کردیم، موفق به فائق آمدن به سختیها شده و توانستیم به اهداف خود نزدیک شویم.

رشد هر چه بیشتر تشکلهای مستقل کارگری، پختگی هر چه بیشتر مبارزات جنبش کارگری و پیشروی در اعتراضات و طرح خواسته های کارگری، طبیعتن مسئولیت سنگینتری را بردوش نهادهای همبستگی قرار میدهد.

مجمع عمومی حضوری چهاردهم تصمیم گرفت با توجه به شرایط و اوضاع سیاسی و جنبش کارگری، فعالیت نهادها را طوری تنظیم کند که بیش از پیش ما را به مبارزات زنده و جاری طبقه کارگر نزدیک تر کرده و راه 15 ساله را استوارتر ادامه دهیم.

